

Kimse "Darbe" istemiyor

İstemiyor, evet. Bana sorarsanız memlekette şeriat ya da İslam devleti isyenlerin sayısı "darbeseverler" den fazladır.

Ama her iki tarafın temsilcileri de bu ülkenin temel isteklerini temsil etmiyor.

Bu ülkede yıllardır bu hükümetin feci uygulamalarına "ne yapıyorsunuz a dostlar, etmeyin, yoksa toparlayamayız memleketi" diyenlere en popüler hakaretti :

"darbeci" seni!

"Endişeli Modern" diye alaya alınanların, tüm endişeleri hem de en vahim versiyonları ile gerçek oldu, geçmiş olsun hepimize...

Şimdi de tutturmuşlar "yine darbe" olacak.

Olmayacak kardeşim, Genelkurmay Başkanı zaten çıktı açıkladı.

O "darbe istiyorlarrrrr" diye sabahtan akşama topa tuttuklarınız aslında ne istiyor onu da ben yazayım :

■ Demokratik bir hukuk devletinde yaşamak istiyorlar.

■ Siyasetin tüm krizlerinin Meclis çatısı altında "konuşarak, müzakere edilerek" çözülebildiği bir ülke istiyorlar.

■ Majestelerinin "yazın" dediği metinleri değil, gerçek haberleri okumak istiyorlar.

■ Söyledikleri her sözden, paylaştıkları her karikatürden

soruşturmaya uğramak istemiyorlar.

■ Sabahtan akşama bombaların patladığı bir ülkede değil, sınırları içinde iç huzuru sağlamış bir kardeşlik ikliminde yaşamak istiyorlar.

■ Kadınların, çocukların sürekli tacize tecavüze uğradığı bir coğrafya değil, medeniyetin "kızlı erkekli" özgürce var olduğu bir ülke hayal ediyorlar.

■ Refahın adil dağıtıldığı, kimsenin doğayı katlederek, yolsuzluk yaparak, birilerinin adamı olarak para, güç ve itibar sahibi olmadığı bir memleket özlüyorlar.

■ Bir de umut istiyorlar... çocuklarını mutlu bir ülkede yetiştirmek için.

Bütün bunların "darbeyle" mümkün olmadığını bilecek kadar da sağduyulular. Bu ülkede hâlâ sokaklarda insanlar birbirini vurmuyorsa o sağduyu sayesinde!

Şimdi bırakın bu "darbeciiii" bağırışlarını da, şu sorunun yanıtını arayalım "Bu yukarıda yazdıklarımızda mutabık mıyız ? Mutabıksak bütün bunlar nasıl mümkün olacak ?"

Hürriyet'in "Yeni Şafak"laşması

Ben bir Hürriyet okuruyum.

Tabii ki SÖZCÜ'yü ayrıarak söylüyorum, çünkü bana kalırsa Türkiye'nin tek gazetesi SÖZCÜ'dür artık.

Çok sevdiğim gazeteler oldu, Yeni Yüzyıl, Radikal, Birgün gibi... Ama yıllardır düzenli olarak para vererek satın aldığım gazete Hürriyet'ti.

Uzunca bir süredir grubun ve özellikle Hürriyet'in ne tür baskılar altında olduğu hepimiz biliyoruz, görüyoruz.

Bu süreçte Hürriyet'e çok kızdığım zamanlar da oldu, çok hayalkırıklığına uğradı-

ğım günler de...

Yine de hiçbiri bir kırılma noktası değildi, vazgeçmedim okumaktan.

Biliyorsunuz, son olarak Abdülkadir Selvi Hürriyet'e geçti. Ben yazıyı yazarken Selvi "üstü kapalı olarak" doğrulamıştı haberi.

Selvi, kimilerine göre iyi biri olabilir, hatta iyi bir gazeteci de olabilir, bilemem. Benim açımdan "Kabataş yalanının" işbirlikçisidir.

Ve ne olursa olsun bu Hürriyet'in Yeni Şafak'laşmasıdır.

Benim için de bir kırılma noktasıdır.

Herkes hayırlı olsun.

Günüşiği Kitaplığı

Bu hafta sizi oğlum Uzay'ın bebekliğinden itibaren en çok kitap aldığım harika bir yayınevi ile tanıştırmak istiyorum.

İki eşsiz ruhlu kadının, Mine Soysal ve Müren Beykan'ın kurduğu Günüşiği Kitaplığı ile.

1996 yılında iki kız kardeşin hayallerini gerçekleştirilmesiyle kurulan Günüşiği, 20 yıl sonra bugün ülkenin en yenilikçi, en güvenilir çocuk ve gençlik yayınevlerinden biri.

Behiç Ak, Fadime Uslu, Çetin Altan, Tan Oral, Müge İplikçi gibi yazarlarla çocuk edebiyatında yeni kapılar açtılar...

Çıtır Çıtır Felsefe serisini bütün anneler keşfetmiştir sa-

nırım, prenses ve kahraman savaşçı masallarından bıkan çocuklar için müthiş bir alternatif.

Birkaç yıl önce de "romantik aşk hikayeciliği ile öfkeli isyan kitapları" arasında sıkışan genç edebiyatında bir çığır açtılar.

Gerçek hayatın en sert izlerini de bulabileceğiniz bir yeni seri başlattılar : On8.

Sadece yayıncılık değil, sosyal sorumluluk da yapıyorlar. Kitapların, iyi yazarların ve mutlu çocuk okurların yaygınlaşması için uğraşıyorlar.

Siz hâlâ görmediyseniz Günüşiği Kitaplığı yayınlarını hemen arayın bulun ! Pişman olmayacaksınız..

Hoşçakal Koç...

Ben çok sevdim onu.

Beyaz Gölge'nin Koç'u Koç Reeves.

O da gitti.

71 yaşında veda etti Koç Reeves, yani gerçek adıyla aktör Ken Howard.

Bu ülkenin en büyük eksiklerinden biri özellikle erkekler dünyasın-

Ken Howard

da çocuklara, gençlere rehberlik edebilecek çok az adam olması.

Koç Reeves o adamlardan.

Vicdanlı ama ağlak değil, güçlü ama kibirli değil, disiplinli ama asık suratlı değil...

Ne iyi gelirdi bana, her izlediğimde.

Hoşçakal Koç, güzel uyu.

Özgürlüğün temeli dünya vatandaşı olmaktan geçer. Her şeye, herkese karşı merak duy, öğrenme isteğini kaybetme.